

ve příčině uschování řezačky ještě nějaká zvláštní opatření kromě toho, že ji měla uschovánu ve stodole, místně obvyklým způsobem uzavřené. Ani podle §u 1297 obč. zák. nemůže býti někomu ukládáno za povinnost, by učinil více, by dbal větší opatrnosti a větší bedlivosti, a ozbrojil se větší předvídavostí, nežli jakých na něm vyžadují pravidla a zvyklosti obyčejného života. Nemůže býti považováno za venkovano zavinění, když nečiní ku ochraně svých dětí, na venkově rostoucích, pronikavějších opatření, než jak je přináší obyčejný život venkovský, a že stodol a jiných místností s hospodářským náradím neuzamyká na zámky. Poměry venkovského života nedovolují takových věcí, venkovský život jest i vůči dětem tvrdým, upozornění S-ovo bylo spíše venkovskou zdvořilostí, nežli varováním, jehož by mohla žalovaná podle pravidel venkovského života dbáti. Vnikl-li dovolatel přes to, že vráten byla místně obvyklým způsobem uzavřena, do stodoly, a dostal-li se až k řezačce, jde o vlastní zavinění žalobcovo samojediné.

Čís. 4770.

Rozhodnutí poručenského soudu, jímž nevyhověno návrhu (zprávě) okresní péče o mládež, že zřídila generálního poručníka a určila kruh poručenců, nad nimiž má převzít poručenství, jest úkonem soudní správy.

Jde však o činnost poručenského soudce jako takového, svěřil-li (nechtěl-li svěřiti) určité poručenství generálnímu poručníku.

(Rozh. ze dne 3. března 1925, R II 55/25.)

Německá okresní péče o mládež v M. podala dne 7. července 1924 u okresního soudu v M. žádost o zřízení poručníka z povolání pro děti, které by v oblasti působnosti žadatelky její péči podléhati měly, a navrhla za poručníka z povolání Františka T-a, policejního inspektora v M. Soud první stolice návrh zamítl, rekursní soud k rekursu německé okresní péče o mládež napadené usnesení zrušil. Nejvyšší soud k dovolacímu rekursu obce M. zrušil napadené usnesení pro zmatečnost a nařídil rekursnímu soudu, by postoupil spisy presidiu krajského soudu v M. k příslušnému vyřízení.

Důvody:

Jak z obsahu spisů možno souditi, mínila žadatelka oznámiti poručenskému soudu podle §u 1 odstavec první min. nař. ze dne 24. června 1916, čís. 195 ř. zák. vydaného k provedení §u 208 obč. zák. ve znění I. dílčí novely, své usnesení, že zřídila generálního poručníka a že určila kruh poručenců, na nimiž má generální poručník poručenství převzít, totiž nad dětmi německé národnosti v obvodu okresního soudu v M. Okresní soud — totiž přednosta okresního soudu — nevyhověl žádosti výměrem ze dne 19. prosince 1924, proti němuž podala Německá okresní péče o mládež rozklad, po případě rekurs ke krajskému soudu v M.

Tento krajský soud, jako soud rekursní, vyřídil rekurs ve věci, vyhověl mu a zrušil napadený výměr okresního soudu. Rekursní soud však porušil tímto postupem předpis Šu 2 čís. 1 nesp. říz. o zkoumání své příslušnosti k vyřízení rekursu. Nejde tu o věc nesporného soudnictví, která by měla býti řešena řádnými soudy (§ 1 j. n.) pořadem soudních stolic (§ 2—4 j. n.), nýbrž o záležitost soudní správy, při které přednosta okresního soudu jednal jen jako orgán správy justiční. Oznámení okresní péče o mládež, že učinila usnesení po rozumu Šu 1 min. nařízení ze dne 24. června 1916, čís. 195 ř. zák., není návrhem ani žádostí, o které by soud v řízení nesporném nějaké rozhodnutí vydati měl, nýbrž jest úkonem, podléhajícím vyřízení v cestě administrativní. Tomu nevadí znění druhé věty Šu 1 cit. nař., že usnesení má býti oznámeno poručenskému soudu, neboť tím mělo býti jen řečeno, že oznámení má se státi u soudu, který vykonává poručenskou agendu v obvodu, pro nějž byl generální poručník zřízen. Teprve, kdyby poručenský soud jako takový svěřil nebo nechtěl svěřiti určité poručenství oznámenému generálnímu poručníkovi, což dítí se má podle Šu 2 odstavec čtvrtý cit. nař. od případu k případu, nastoupila by činnost poručenského soudu jako takového a pak by ovšem dotyčné jeho opatření podléhalo opravným prostředkům podle Šu 9 a násl. nesp. říz. Že jde o věc administrativní, zřejmo jest zejména také z předpisu Šu 2 odstavec první cit. nař., který jedná o t. zv. automatickém generálním poručenství, při kterém nesvěřují se generálnímu poručníkovi poručenstva od případu k případu, nýbrž jednou pro vždy nade všemi nebo určitými skupinami nemanželských dětí v jeho obvodu, a které na základě příslušného návrhu podle Šu 1 odstavec první cit. nař. může býti nařízeno presidentem zemského (krajského) soudu v dohodě s politickým úřadem. I kdyby tedy šlo o návrh po rozumu Šu 2 odstavec první (§ 1 odstavec první) cit. nař., nerozhodoval by o něm soud, nýbrž president jako orgán správy justiční, tím méně tedy ve případě, kde nejde o návrh, nýbrž jen o oznámení. Správně proto posuzoval a vyřizoval přednosta okresního soudu v M. věc jako záležitost presidiální a předložil stížnost presidiu krajského soudu v M., které k jejímu rozhodnutí bylo příslušno. Jdeť o stížnost dohlédací podle §§ 74, 76 a 78 org. zák., třebaže ji stěžovatelka mylně označila jako rekurs a řídila ji na krajský soud. Ježto tedy jde o věc řádným soudům odňatou, bylo k dovolací stížnosti městské obce M. podle Šu 42 odstavec první j. n. napadené usnesení pro zmatečnost zrušiti.

Čís. 4771.

Pozemková reforma.

V řízení o rozvrhu přejímací ceny za zabrané nemovitosti dlužno podle Šu 47 (3) náhr. zák. vyrozuměti a uznati podle Šu 50 téhož zákona za oprávněné ku stížnosti každého, pro něhož na nemovitosti nebo na právech na ní váznoucích váznou věcná práva a břemena, byť i knihovně nezapsaná (zákonná zástavní práva).